

[Per Hækkerup.]

lige tal på klare og tydelige områder, hvor man her i tinget træffer en afgørelse om, hvorledes grupper af borgere, som i forvejen er de dårligst stillede, skal behandles. Heroverfor står, hvad oppositionen kunne tænke sig at gennemføre, hvis den havde haft magt, i retning af at støtte og forbedre vilkårene for grupper i befolkningen, som lever under helt andre vilkår end de grupper, der er henvist til at betjene sig af den sociale forsyning.

Erik Eriksen: Ja, jeg skal nok, højtærede formand, søge at fatte mig i så stor korthed, som det er muligt, men der er fremsat adskillige bemærkninger, som jeg bliver nødt til at replicere ganske kort til.

Den højtærede statsminister var ikke sådan særlig klar i sit svar på mit spørgsmål om næste valgdag. For så vidt overrasker det mig ikke, men alligevel havde jeg ventet, at den højtærede statsminister havde noget at sige. (*Afbrydelse af økonomiministeren* [Bertel Dahlgaard]). Jo, netop, højtærede økonomiminister, i kraft af det bekendtskab, vi to har fra gamle dage i forfatningskommissionens tid. Den højtærede økonomiminister erindrer vel, at vi i forfatningskommissionen nogle gange drøftede, om en mindretalsregering skulle have lov at udskrive valg, som man sagde, i utide. Nu skal jeg ikke referere, men jeg tror ikke, jeg tager fejl, når jeg siger, det er et synspunkt, der er blevet fremsat offentligt. (*Økonomiministeren* [Bertel Dahlgaard]: Vi var uenige!). Ja, vi var uenige.

Jeg havde den opfattelse, at en regering måtte have lov til at udskrive valg, men den højtærede økonomiminister havde et noget andet synspunkt. Derfor er det — det er på den måde, man forfalder til at tale længe, højtærede formand — at jeg er lidt skuffet, når nu den højtærede statsminister siger, at der ikke behøver at blive valg, så længe der kan opnås resultater her i tinget. Det må da være møntet på retsforbundet, det kan da ikke være på os andre, for vi har ikke duet. Det er jo en flertalsregering, og derfor er det mærkeligt, at statsministeren ikke kan sige, at til den og den tid kommer valget. Nu spørger folk: er det da muligt, at en flertalsregering kan afslutte en sommerferie og begynde et

nyt arbejdsår med at udskrive valg? Sådan noget snakker folk om, og derfor kunne den højtærede statsminister ved denne lejlighed godt have sagt: vi får valget til efteråret, eller vi får det til maj næste år; det havde været ganske udmærket, hvis den højtærede statsminister havde gjort det. Han gjorde det ikke, og jeg siger igen: jeg havde såmænd heller ikke regnet med at få et svar, der var væsentligt klarere end det, jeg fik.

Hvad angår afslutningen af arbejdet her i tinget, er der i og for sig ikke mange bemærkninger at gøre dertil. Jeg hører til dem, der beklager tilrettelæggelsen af arbejdet — det gælder ikke tingets højtærede formand, for formanden er virkelig uskyldig deri — men det er en ualmindelig dårlig tilrettelæggelse af arbejdet fra regeringens side. Jeg mindede i formiddags om, at det på et givet tidspunkt var sådan, at statsministeren var indstillet på, at vi skulle slutte til maj, først i maj endda, og så kommer man med disse såkaldte jordlove i sidste øjeblik, og vi er nu i den situation, hvor vi faktisk skal bruge hele sommeren til folketingsarbejdet, ja, i hvert fald juni måned.

Statsministeren var inde på regeringens politik og den økonomiske udvikling valutamæssigt, beskæftigelsesmæssigt o. s. v. Nu tror jeg ikke, at nogen vil hævde, at det er regeringens politik, der har skabt forudsætningerne for den valutamæssige udvikling. Der er to forhold, der først og fremmest har gjort sig gældende: højkonjunktoren og bytteforholdet. De er de afgørende forudsætninger for vor økonomi og ikke regeringens politik. Regeringen vil måske hævde noget andet, men udviklingen kan let komme til at forme sig, så det kommer til at stå ganske klart, at det ikke er regeringens politik, men de forhold, jeg nævned, der er afgørende.

Den højtærede statsminister var inde på venstres og de konservatives skattenedsættelsesforslag om de 800 mill. kr. Han mente, det ikke havde været rigtigt at fremsætte det, og fandt det lykkeligt, at det ikke blev vedtaget. Statsministeren spurgte, om vi fremdeles syntes, at situationen var således, at vi kunne blive ved at slå på vore forslag om skattelettelse og besparelser. Det mener jeg den er, men jeg vil gerne have lov til